Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 24 listopada 2017 r.

o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2022) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń i gwarancji w ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych.”;

2) w art. 2 w ust. 1 w pkt 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„poręczeniach lub gwarancjach udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego – należy przez to rozumieć poręczenia lub gwarancje udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych:”;

3) rozdział 8a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 8a

Poręczenia i gwarancje udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych oraz funkcjonowanie Krajowego Funduszu Gwarancyjnego

Art. 34a. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń lub gwarancji w ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych, zwanych dalej „programami rządowymi”, obejmujących w szczególności projekty:

1) realizowane z wykorzystaniem środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej oraz międzynarodowych instytucji finansowych w rozumieniu

---

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020.

art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876),

2) infrastrukturalne,

3) związane z rozwojem sektora mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

– w tym realizowane z wykorzystaniem środków publicznych.

2. Poręczenie lub gwarancja, o których mowa w ust. 1, mogą stanowić pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*.

3. W ramach programów rządowych Bank Gospodarstwa Krajowego może obejmować, nabywać lub zbywać akcje (udziały) podmiotów udzielających poręczeń lub gwarancji za zobowiązania mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, a także organizacji pożytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 573 i 1909) oraz obejmować lub zbywać akcje (udziały) we współtworzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego podmiotach mających udzielać poręczeń lub gwarancji za zobowiązania mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, a także organizacji pożytku publicznego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb udzielania w ramach programów rządowych w formie poręczeń lub gwarancji Banku Gospodarstwa Krajowego:

1) pomocy publicznej,

2) pomocy *de minimis*

– uwzględniając konieczność realizacji celów określonych w programach rządowych oraz efektywnego i skutecznego wykorzystania poszczególnych rodzajów pomocy, a także zapewnienia przejrzystości udzielania tej pomocy i jej zgodności z rynkiem wewnętrznym.

Art. 34b. Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 2b ust. 1 i art. 8.

Art. 34c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę, która określa w szczególności:

1) szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń i gwarancji;

2) wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji;

3) warunki i terminy przekazywania środków, o których mowa w art. 34g ust. 3 pkt 5.

Art. 34d. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych półroczne informacje o udzielonych poręczeniach i gwarancjach.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie 90 dni po upływie półrocza.

Art. 34e. W celu realizacji programów rządowych minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje środki na zwiększenie funduszu statutowego Banku Gospodarstwa Krajowego, mając na względzie konieczność pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego w związku z realizacją tych programów.

Art. 34f. 1. W związku z realizacją programów rządowych Bank Gospodarstwa Krajowego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, przygotowuje roczny plan finansowy, odrębnie dla każdego programu rządowego.

2. Plan finansowy określa w szczególności:

1) łączną kwotę, do wysokości której Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń i gwarancji;
2) przewidywaną kwotę kosztów i wydatków wynikających z udzielanych poręczeń i gwarancji;
3) planowaną kwotę zaangażowania Banku Gospodarstwa Krajowego w akcje (udziały) podmiotów, o których mowa w art. 34a ust. 3, o ile dany program przewiduje takie zaangażowanie;
4) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji.

Art. 34g. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego działa Krajowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”.

2. Środki Funduszu przeznacza się na pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, na rzecz mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

3. Środki Funduszu pochodzą z:

1) środków finansowych, o których mowa w art. 29 ust. 4a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności

finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460, 1475 i …);

2) opłat prowizyjnych za poręczenia i gwarancje finansowane ze środków Funduszu;
3) wpływów z tytułu odzyskanych kwot zapłaconych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wykonaniu umowy poręczenia lub gwarancji finansowanej ze środków Funduszu;
4) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu;
5) środków z budżetu państwa przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 2, i które nie znajdują pokrycia ze środków, o których mowa w pkt 1–4 oraz 6–8;
6) środków z tytułu zbycia akcji (udziałów), o których mowa w art. 34a ust. 3;
7) darowizn i zapisów;
8) wpływów z innych tytułów.

Art. 34h. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego:

1) sporządza dla Funduszu odrębny bilans, rachunek zysków i strat oraz pozycji pozabilansowych;
2) wyodrębnia plan finansowy Funduszu w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Plan finansowy Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest opracowywany przez Bank Gospodarstwa Krajowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać.

3. Plan finansowy Funduszu określa w szczególności:

1) łączną kwotę, do wysokości której Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;
2) przewidywane koszty i wydatki wynikające z udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;
3) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;

4) przewidywaną wysokość zasilenia Funduszu z poszczególnych źródeł.

4. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 2, półroczne informacje o realizacji planu finansowego Funduszu w terminie 90 dni po upływie półrocza.”;

4) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi ewidencję należności i zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1843) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie polityki gospodarczej Rady Ministrów, rządowych programów społeczno-gospodarczych, w tym poręczeniowo-gwarancyjnych, oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, obejmujących w szczególności projekty:”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) związane z rozwojem sektora mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców”;

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prowadzenie – bezpośrednio lub pośrednio – działalności gwarancyjnej lub poręczeniowej w ramach realizacji rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych lub w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa na podstawie ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, w szczególności dla sektora mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475) w art. 29 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Środki finansowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1, wykorzystywane na działalność poręczeniową lub gwarancyjną na rzecz mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 9a ustawy z dnia

8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. 2017 r. poz. 2022, poz. …), po okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zostają przekazane na pokrycie kosztów i wydatków, o których mowa w art. 34g ust. 2 tej ustawy, z zastrzeżeniem art. 45 rozporządzenia ogólnego.”.

Art. 4. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do poręczeń i gwarancji udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w związku z realizacją programów rządowych od dnia 1 lipca 2018 r.

2. Do poręczeń i gwarancji udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w związku z realizacją programów rządowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do poręczeń i gwarancji udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w związku z realizacją programów rządowych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 30 czerwca 2018 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Bankowi Gospodarstwa Krajowego środki na pokrycie kosztów i wydatków, w tym wypłat, związanych z poręczeniami i gwarancjami, o których mowa w ust. 2 i 3, w ramach których Bank Gospodarstwa Krajowego udzielił pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*.

5. Warunki i terminy przekazywania środków, o których mowa w ust. 4, określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

6. Przewidywaną kwotę kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 4, wynikających z udzielonych poręczeń i gwarancji, oraz przewidywaną kwotę wypłat z tytułu tych poręczeń i gwarancji wyodrębnia się w planie finansowym, o którym mowa w art. 34f ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 5. Do przekazywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego informacji, o których mowa w art. 34d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczących drugiego półrocza 2017 r. oraz pierwszego półrocza 2018 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Plan finansowy Krajowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w art. 34h ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w pierwszym roku funkcjonowania Krajowego Funduszu Gwarancyjnego opracowuje się:

1) zgodnie z art. 34h ust. 2 i 3 tej ustawy;
2) najpóźniej w dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 34c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 2018 r.

Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2018 r.

Art. 8. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Krajowy Fundusz Gwarancyjny.

2. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy obniża się fundusz statutowy Banku Gospodarstwa Krajowego o kwotę w wysokości 900 000 000 zł, przez wpłatę tej kwoty na zasilenie Krajowego Funduszu Gwarancyjnego.

3. Do obniżenia funduszu statutowego, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się art. 5c ustawy zmienianej w art. 2.

4. Do obniżenia funduszu statutowego, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[2)]).

Art. 9. Środki finansowe pochodzące z wkładów wniesionych w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007–2013 do instrumentów inżynierii finansowej, wdrażanych na podstawie art. 44 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L

[2)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14.

210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.[3)]), których wyłącznym dysponentem jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, wykorzystywane na działalność poręczeniową i gwarancyjną na rzecz mikroprzedsiebiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 1, po wykonaniu zobowiązań wynikających z zawartych umów o dofinansowanie w zakresie ich wykorzystania zgodnie z art. 78 ust. 7 tego rozporządzenia, niezaangażowane w ramach umów z odbiorcami wsparcia udzielanego przez instrumenty inżynierii finansowej oraz środki zwracane przez tych odbiorców do instrumentów inżynierii finansowej, przekazuje się na pokrycie kosztów i wydatków, o których mowa w art. 34g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 239 z 01.09.2006, str. 248, Dz. Urz. UE L 411 z 30.12.2006, str. 6, Dz. Urz. UE L 145 z 07.06.2007, str. 38, Dz. Urz. UE L 301 z 12.11.2008, str. 40, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 19, Dz. Urz. UE L 25 z 29.01.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 94 z 08.04.2009, str. 10, Dz. Urz. UE L 158 z 24.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 1 i 5, Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 52, Dz. Urz. UE L 133 z 23.05.2012, str. 1 i Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 253, 256 i 320.